

«انتقاد» در آثار فرشچیان

■ **امیر رضائی نبرد**

تعریف، تعامل و تعهد هنر در دوران معاصر و در راستای پدیده «جهانی شدن»، «دستخوش فراز» فرودها و چالش‌های گوناگونی گریه کرده است. در این میان، آنچه حائز اهمیت است، نگرش راهبردی به جایگاه مفاه هنری و هنر متعهد، به عنوان یکی از مصداق‌ها و مؤلفه‌های بنیادین جهانی شدن فرهنگی، جهت هر گونه توسعه و تعامل با جهان پیرامون و تعالی هنرهای سنتی ایرانی است. یکی از این مفاخر که دارای جایگاه جهانی است، استاد محمود فرشچیان است. به جرئت می‌توان گفت که فرشچیان، محبوب‌ترین و جهانی‌ترین هنرمند معاصر ایرانی است. با توجه به باور خود هنرمند در مورد پدیده جهانی شدن، هنر تمدن و ملتی باید در عین حالی که به تعبیر «رابرتسون» دارای عام‌گرایی و هماهنگی با تغییرات جهانی باشد، باید از خاص‌گرایی و هنر و میراث‌های خود غفلت نباشد و هر دو را با نگاهی بنیادین و راهبردی مدیریت نماید. فرشچیان سهم عظیمی در راستای همگرایی و نزدیک ساختن فرهنگ و هنر مردم ایران با سایر تمدن‌ها را داراست. سبک او در راستای تاریخ نقاشی ایرانی، استثنایی است که به قاعده تبدیل گریه‌دهنده است. اگر فردوسی، سعدی، مولوی و حافظ، ارکان ادبیات ایران و زبان فارسی‌اند کمال‌الدین بهزاد، سلطان محمد، رضا عباسی و فرشچیان نیز ارکان نقاشی ایرانی‌اند.

به هر حال، نگارنده با بیش از بیست سال انس و الفت و بهر معنندی از محضر استاد فرشچیان و یک دهه بررسی و کار دانشگاهی در خصوص زندگی و آثار ایشان، که با توفیق الهی، در ایندهای نزدیک منتشر می‌گردد، امید دارد که گام کوچکی در راستای ارتقا و تعالی هنرهای ایرانی-اسلامی داشته باشد. این نوشتار مختصر نیز به هنر متعهد به طور عام و به جنایات اخیر اسرائیل و دیگر جریان‌های افراطی منطقه و عملکرد سازمان ملل به طور خاص با محوریت یکی از آثار انتقادی استاد فرشچیان می‌پردازد. نگارنده برای اولین بار، سال‌ها صرف طبقه‌بندی موضوعی آثار استاد فرشچیان نموده است. یکی از اساسی‌ترین و مهم‌ترین مباحث‌های آثار ایشان است. یکی از طبقات موضوعی که هنرمند در فراز و فرود سبک خود بدان توجه داشته است، طبقه انتقادی است که کمتر در مکاتب نقاشی ایرانی گذشته مورد توجه بوده است و بدین بیان هرگز وجود نداشته است. تابلوی در کمینگاه، علاوه بر طبقه انتقادی در موضوعات اخلاقی، اجتماعی، غنایی و طبیعی نیز قرار می‌گیرد. این طبقه، شامل موضوعات و مسائل انتقادی مستتر در آثار است که در قالب نقش‌های انسانی و تمثیلی حیوانی و غیره ظهور می‌یابند. در این طبقه، بیشتر مسائل و موضوعات معاصر و اجتماعی نظیر ریاضه‌خواهی و ظلم و بی‌عدالتی؛ توسط هنرمند، مورد انتقاد

کتاب «احمدی روشن» به چاپ هشتم رسید

در آستانه هفته دفاع مقدس «کتاب‌احمدی روشن» از مجموعه «یادگاران» از سوی نشر روایت فتح برای هشتمین بار منتشر و روانه بازار نشر شد.

کتاب «احمدی روشن» از مجموعه کتاب‌های «یادگاران» انتشارات روایت فتح است که در سال ۱۳۹۱ به قلم «مرتضی قاضی» به نگارش رسد. این کتاب، دربردارنده یکصد خاطره از اعضای خانواده و همسر شهید مصطفی احمدی‌روشن، نزدیکان، دوستان دوران جوانی، همکلاسی‌های شهید در دانشگاه، هم‌خوابگاهی‌ها و همکاران این شهید است. نخستین خاطره روایت شده در این کتاب به نقل از مادر و آخرین خاطره متعلق به همسر شهید مصطفی احمدی روشن بوده که در آن آمده‌است: «باورم نمی‌شود مصطفی رفته باشد. گاهی وقت‌ها دستم می‌رود، طرف می‌پایش، پیش زنگ بزنم. عکس آرش را می‌بینم. وقت شهادت، توی ماشین نشسته، کت و شلوار مرتب، با پیراهن مشکی، دست راستش روی

فرهنگ‌و هنر

سرویس فرهنگی ۸۸۹۸۴۶۶

گفت‌وگو با ۲۲شناس رسانه و آسیب‌های اجتماعی درباره اجرای موسیقی در کوچه و خیابان

موسیقی خیابانی تکدی‌گری مدرن است

■ **مصطفی شاه‌کرمی**

سال‌هاست به‌لطف تساهل و تسامح مسئولان، تعدادی از فعالان و نوازندگان موسیقی‌های غیرمجاز در سطح شهر و عموماً با لاشهر و در کنار خیابان به خوانندگی و اجرای موسیقی می‌پردازند. در واقع این افراد با اجرای موسیقی و خوانندگی به منظور جلب توجه و ترجمه رهگذران در حال تکدی‌گری و گدایی هستند. چنین پدیده‌ای سال‌هاست که در جوامع غربی دیده می‌شود اما مدتی است که این افراد با آداوت و دستگاه‌های حرفه‌ای موسیقی

■ **گدایی مدرن**

دکتر محمدصادق کوشکی استاد دانشگاه و فعال رسانه‌ای در زمینه ظهور پدیده غربی تکدی‌گری با استفاده از ابزارآلات موسیقی و خوانندگی در کنار خیابان می‌گوید: افرادی که شبیه برخی از کشورهایی اروپایی یا آمریکا، با ایستادن کنار خیابان یک نوع گدایی مدرن را انجام می‌دهند. یعنی حتی در گدایی هم این افراد به تقلید از کشورهای غربی و با استفاده از ابزارآلات موسیقی تکدی‌گری می‌کنند. در رابطه با این مسئله چند مشکل وجود دارد؛ یکی اینکه چنین اقدامی ترویج تنبلی، تن‌پروری و تکدی‌گری است، که این امر مذموم و بسیار زشتی است بخصوص برای جوانانی که دارای صحت و سلامت جسم و بدنی هستند. و دیگر اینکه اگر تکدی‌گری و گدایی کردن خلاف‌قانون است و پدیده‌ای زشت به شمار می‌آید و بر اساس قانون با آن برخورد می‌شود، قطعاً با این مدل از گدایی مدرن و تکدی‌گری باید برخورد شدیدتر و بیشتری صورت بگیرد.

این استاد دانشگاه در ادامه می‌گوید: تا به امروز معمولاً گدایان کسانی بودند که لاقال به ظاهر دارای توانایی مالی یا جسمی بودند و اینکه خودشان را به توانایی می‌زدند اما این گدایان و متکدیان مدرن کسانی هستند که با وقاحت تمام در عین سلامت و توان لازم برای کار کردن، می‌ایند و سعی می‌کنند با تنبلی و تن‌پروری و از راه تکدی‌گری ارتزاق بکنند.

■ **اینها در حوزه گدایی هم استقلال ندارند**

کوشکی خاطر نشان می‌کند: به هر حال این افراد وقتی کنار خیابان می‌ایستند و مسئول نوازندگی می‌شوند کسانی هستند که به آنها پول می‌دهند و چه بسا پول‌های خوبی به اینها می‌دهند، این یعنی اینکه حتی در حوزه گدایی هم باید از فرهنگ غرب پیروی بکنند مسئله خیلی فاجعه‌بار و اسفناگیزی است که

نشان می‌دهد اینها در حوزه گدایی هم استقلال ندارند و مستقل نیستند! نکته دیگر اینکه فرهنگ غربی در همه‌اجدادش، حتی در این بعد، در حال ترویج و رایج شدن در کشور است و این زنگ خطری است برای مسئولان و متولیان فرهنگ در کشور که اگر دیر بجنبند ما دیگر حتی در جزئی‌ترین بخش‌های زندگی اجتماعی‌مان نیز مقلد غرب خواهیم شد. وی در ادامه اظهار می‌دارد: مشکل اصلی چنین پدیده‌ای از آنجاست که تقابل و هموار دطلبی نسبت به مباحث شرعی در حوزه موسیقی غیرمجاز باشد، به نوعی مروج تنبلی و تن‌پروری است که کاهلی و هنر مند متعهد، ستایش مخاطب را نسبت به این افراد کمک می‌کند و پول می‌دهند اگر به باورها و فرهنگ دینی اعتقاد داشته باشند نباید به اینها کمک بکنند، چرا که به نوعی تأیید تکدی‌گری و گدایی مدرن توسط این افراد است. جنبه‌های زنده چنین اتفاقاتی برای جهان اسلام را دارد، با عرض تأسف

و دیگر سبک‌های آزاددهنده موسیقایی غربی به‌خاطر اینکه روی یک خط مستقیم در حرکت بوده و فراز و فرودی ندارند اثر نامطلوبی بر اعصاب و روان انسان می‌گذارند که در کنار سایر عوامل منفی مربوط به این سبک از موسیقی‌ها مسائل پزشکی و روانی نیز در درجه اول قرار دارند.

■ **این افراد به هنر و هنرمندان اهانت می‌کنند**

دکتر ابهری اظهار می‌دارد: همچنین مقام معظم رهبری که خود ایشان تسلط کافی و آگاهی فوق‌العاده بر اینگونه مسائل دارند مگرآ در باره موسیقی‌های مجاز و غیرمجاز ابتر نظر فرموده‌اند. امروزه با پدیده جدیدی آن هم به تقلید از گروه‌های تکدی‌گری خیابانی‌های غربی، که با استفاده از ابزارآلات موسیقی روبه‌رو هستیم. این افراد نه تنها به هنر و هنرمندان اهانت می‌کنند بلکه باعث آمدن موسیقی غیرمجاز و ویرانگر از بر زمین‌ها به سطح خیابان‌ها می‌گردد. مخالفت ما با اینها به دلیل سد معبر نیست. چه اینکه شهرداری در این حوزه مسئولیت دارد و قطعاً مسئول شهرداری به خوبی می‌داند که چگونه با چنین تخلف و قانون شکنی مقابله بر خورد کنند.

این رفتارشناس می‌گوید: اگر ما

نمایش «پادشاه شن‌ها» در سینما فلسطین

انگلیس که نماینده عربستان سعودی است ما را به کشاندن این پرورنده به دادگاه تهدید کرده است. جرم ما توهمین به خانواده سعودی و سوء استفاده از جایگاه آنان است.

«عبدالاسد» رئیس‌جمهور سوریه به درخواست «طلال بن عبدالعزیز» که خواستار عدم اکران این فیلم در سوریه شده بود، اعتنایی نکرد و این فیلم در سوریه پیش شد و با استقبال گسترده مردم مواجه شد. این فیلم تاکنون از شبکه‌های تلویزیونی نمایش نیافته است لذا شبکه‌های اجتماعی نیز آن را ندارند. فقط چند تبلیغ چند دقیقه‌ای از آن وجود دارد.

نجدت انزور، کارگران فیلم در مصاحبه با خبرنگار العالم گفت: «ما از حقایق صحبت می‌کنیم و تاریخ را تحریف نمی‌کنیم و اگر مخالفان راست می‌گویند چیزی در باره تاریخ سوریه و حفظ اسد تهیه کنند، تاریخ ما سرشار از انسان‌های شرفاقتند است. لطفاً تاریخ آنها را به ما نشان دهید.

بشار اسددر پیامی به جشنواره فیلم مقاومت:

جشنواره مقاومت واقعبت‌هایی را ثبت می‌کند که دیگران خواهند دفن آن هستند

رئیس‌جمهور سوریه در پیامی به جشنواره مقاومت نوشت: آنچه که امروز به آن دست می‌آید نگارش تاریخ واقعبت‌هایی می‌باشد که دیگران خواهند دفن آن هستند،

بشار اسد رئیس‌جمهور سوریه به مناسبت آغاز سیزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مقاومت پیامی را خطاب به ستاد برگزاری جشنواره ارسال کرد که توسط راینز فرهنگی سوریه در ایران قرائت شد. متن کامل این پیام به شرح زیر است: «تمدن ملت‌ها اینه‌ای است براسل‌های آینده و هنر در همه اشکال متفاوت خود یکی از مهم‌ترین و مترقی‌ترین جنبه‌های تمدن می‌باشد. جشنواره شما امروزه با مضامین عالی آن بیش از یک جشنواره فیلم می‌باشد. فیلم‌های مقاومت حامل و حاوی پیام و ثبت‌کننده آن است. و آنچه که امروز به آن دست می‌آزید نگارش تاریخ واقعبت‌هایی می‌باشد که آنان خواهان دفن آن هستند، شما از راه ثبت وقایع فاصله و همچنین رنج‌هایی که سوریه از سوی تروریسم تکفیری دچار آن شده است. آن را زنده نگه داشته و می‌داریم. می‌دانم این یک رسالت سنگین است، لیکن شماهل آن می‌باشید، بنابراین این واقعبت‌ها را برای جهان منتقل نمایید و به عنوان تاریخ صادقانه، و نه تحریف شده همان طوری که آنان می‌خواهند باشند، برای نسل‌های آینده ثبت نمایید. آرزوهای قلبی جهت توفیق شما و از خداوند سبحان خواهانم. از صمیم قلب موقبیت شما را از خداوند سبحان خواهانم.»

بشار اسد رئیس‌جمهوری عربی سوریه

دست‌اندازهای اداری مانع توسعه فرهنگی

■ **اسماء معتمدی**

خیلی وقت‌ها این سؤال پیش می‌آید که چطور با وجود توانایی و ظرفیت بالایی که داریم در بسیاری از امور به‌خصوص مسائل فرهنگی پیش نمی‌رویم؟! بشدت فیلیم‌های سینمایی ماکی شده‌اند و نیمشین ما با وجود غنای محتوایی، جایگاه واقعی خود را ندارد. وقتی روی المان‌های فرهنگی کشور به دقت نگاه کنیم متأسفانه تعداد بسیاری از آنها تقلید از غرب شده‌اند، حتی آگهی‌ها بازرگانی ما هم عمدتاً تکی شده از شبک‌های ماهواره‌ای است و این استاد دانشگاه در پایان صحبت‌هایش اظهار می‌دارد: لازم است توجه جوانان عزیز و علاقه‌مندان به موسیقی را به این نکته جلب کنم که نه تنها چنین حرکاتی هیچ‌گونه کمکی به گسترش موسیقی نمی‌کند، بلکه اهانتی مستقیم به ساعت هنرمندان اصیل و باشرف جامعه ما می‌باشد. بنابراین از جوانان عزیز درخواست دارم در هنگام مشاهده و برخورد با اینگونه موارد، و به جای حمایت از آنها، از درجه عقل و منطق به این موضوع نگاه کنند و آن را مورد ارزیابی قرار بدهند. گذشته از اینکه مسئولان شهرداری باید به این مقوله با همان شدتتی که با دست‌فروشان کنار خیابان، و به علت سد معبر برخورد می‌کنند (همانگونه که چند روز پیش شرح کیفیت برخوردشان با یک دست‌فروش در صدر اخبار شهری بود)؛ لازم است مسئولان انتظامی و دولتی نیز به فراخور مسئولیتی که دارند با آنها برخورد کنند. چه اینکه این افراد اقدام به اجرای موسیقی‌ها و ترانه‌های می‌کنند (بازخوانسی و اجرای مجدد آهنگ‌های لس‌آنجلسی یا غیرمجاز) که غیرمجاز بوده و طبق قانون جرم محسوب می‌گردد.

امضای ساده و تأیید به وی داده بود بلکه برای همان امضا در خواست هفتاد درصد از بودجه ارائه شده، برای طرح را می‌خواست. وی می‌گفت آن زمان حدود دوسال وقت گذاشتم، زیرای خواستم فارغ از بودجه‌های متداول در این عرصه فعالیت کنم اما به هر جاسر می‌زدم چنین پیشنهاداتی به من می‌شد مثلاً یکی از صنایع بزرگ کشور که سود سرشاری دارد معاون فرهنگی‌اش هم چنین حرفی زد- البته حرف‌های این تهیه‌کننده از رژی را از زبان کسان دیگر در عرصه‌های فرهنگی کم و بیش شنیده بودم؛ حرف‌هایی که قلب دلسوزان فرهنگ را به درد می‌آورد در همان نمونه که ذکر کردم می‌توان به جرئت گفت اگر همان تهیه‌کننده توانایی رشد و ظهور در فضای سالم را داشت، امروز صنعت انیمیشن ما اگر چشم و دشتم والت دیزنی نمی‌ایستاد حداقل هم‌پای آنها به دفاع از ارزش‌های ملی و دینی مشغول بود، اما این همه ماجرا نیست. سؤال اینجاست که کسی قرار است جلوی این افراد و برخورد‌های ضد فرهنگی را بگیرد؟! چگونه این دست‌اندازهای خطرناک در میدان فرهنگی برداشته می‌شود تا پیشروی به جلو آسان گردد؟!